
20 januari: Lunch & Reflect met Marie-Monique Franssen: De impact van de klimaatcrisis op de Brusselse welzijnssector

Met deze lezingenreeks geven we welzijnswerkers zuurstof voor de toekomst in een veranderende wereld. Het zijn niet gewoon informatieve bijeenkomsten, het is een platform waar welzijnswerkers hun stem kunnen laten horen, knelpunten kunnen benoemen en samen zoeken naar antwoorden op de uitdagingen van morgen.

Dit is de derde lezing in de reeks

Onze derde spreker is Marie-Monique Franssen, zij is ecologisch antropoloog, journalist en schrijver. Haar werk werd o.a. gepubliceerd in MO* Magazine, Knack, The Green European Journal en Oikos Tijdschrift. Ze is co-auteur van Het Ecologisch Kompas (EPO, 2020) en Voor wie willen we zorgen? Ecofeminisme als inspiratiebron (EPO, 2021).

De uitdaging: Voor wie willen we zorgen? Tijdens de coronacrisis stond zorg centraal. Zorg omvat echter meer dan louter het medische, het behelst alles wat we doen om de wereld te behouden en te herstellen. De globale toestand is zorgwekkend. Nu al lijden miljoenen mensen onnoemelijk leed door de plundering van het Globale Zuiden, de klimaatcrisis en het gebrek aan solidariteit terwijl we de habitats van planten en dieren blijven vernietigen.

Een nieuwe benadering: We kunnen alleen het tij keren als we de instrumentele kijk op de natuur en de mens als concurrent achter ons laten en écht zorgen voor alle mensen en andere aardbewoners. Kan zorg, gebaseerd op emancipatie, verbondenheid en generositeit, een nieuw vertrekpunt voor onze samenleving zijn? Kan het politiek en economie schragen? Kan het ecofeminisme ons inspireren om anders naar zorg voor elkaar en voor onze planeet te kijken?

Over haar onderzoek: Marie-Monique Franssen is gespecialiseerd in ecologische antropologie. Ze onderzoekt de verbindingen tussen ecologie en sociale vraagstukken met een focus op ecologische rechtvaardigheid en ecofeminisme. Ze is co-auteur van werken zoals "Het Ecologisch Kompas" en "Voor wie willen we zorgen? Ecofeminisme als inspiratiebron", waarin de auteurs onderzoeken hoe zorgethiek als basis kan dienen voor zowel menselijk als ecologisch welzijn. Ze pleiten hierbij voor een fundamentele verschuiving van een instrumentele naar een zorgzame benadering van natuur en mens.

Relevantie voor sociaal werk: Franssen benadrukt dat de ecologische crisis ook een sociale crisis is, waarbij dezelfde overheersingsideologie verantwoordelijk is voor zowel de onderdrukking van vrouwen als de destructieve omgang met de natuur. Ze ziet het sociaal werk als een mensenrechtenberoep dat een cruciale rol moet spelen in de klimaatstrijd door op te komen voor kwetsbare groepen die het hardst getroffen worden door klimaatverandering. Haar ecofeministische benadering benadrukt dat sociaal werkers radicale empathie en zorg moeten inzetten als instrumenten voor zowel sociale rechtvaardigheid als ecologische transitie, waarbij zorg wordt gezien als een politieke daad die de wereld kan behouden en herstellen.

Via deze link vind je alle info:

<https://www.kenniscentrumwwz.be/kalender/lunch-reflect-met-marie-monique...>

Disclaimer

Vlaams Welzijnsverbond kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van deze gepubliceerde info uit het werkveld. Bij vragen gelieve contact op te nemen met de contactpersoon die je hier in de linker kolom terug vindt.

Bron: <https://www.vlaamswelzijnsverbond.be/info-uit-het-werkveld/20-januari-lunch-reflect-met-marie-monique-franssen-de-impact-van-de-kli%C2%ADmaat>